

**داستانی شیخ به دره دین
کورپی قازیبی سیماونه**

نازم حیکمت

داستانی شیخ بهادر دین

کورۍ قازی سیمونه

گورینی:

شوکور مستهفا

ناوی کتیب: داستانی شیخ به دره دین کوری قازی سیمانه
نووسینی: نازم حکیمهت
گۆرینی: شوکور مستهفا
بلاوگراوهی ئاراس- ژماره: ۹۷۲
دهرهینانی هونهریی ناوهوه: ئاراس نه کرهم
به رگ: مه ریه م موته قییان
چاپی دووهم: هه ولیر، ۲۰۱۰
له بهرپوه به رایه تی کشتیی کتیبخانه گشتیه کان له هه ولیر ژماره ۲۱۷ ی
سالی ۲۰۱۰ ی دراوه تی

نازم حېكمهت شاعیرى گه وره ی چهره کان

یه شار که مال

من بزانم له پېشدا له داستانہ که ی شیخ به دره دینی کوری قازیبی سیمافنارپا
تې هه لچوو. ئیلیاده و ئودیساش که به شاکارترین داستانى دنیا له قه لهم
دهدری هر لهو خاکه دا له دایک بووه و پیرۆکه بووه و نیوبانگی دهرکردووه و
ژیاوه. هه ندی پارچه ی ئیلیاده و ئودیسا تا ئیستاش به سهر زاری خه لکه وهن
و دهیلین و دهیلینه وه.

چیرۆکه کانى (خاله قورقوت) چهند به شیکن له داستانیکى گه وره که تا
ئىستا ماونه ته وه. کویر ئوغلۆش هر لهو بابته یه. له پرۆژه لاتى ئه نه دۆلى، له
باشووری، تا ئه وروش داستان هر دهگوتری. ئه وهش وه نه بى یه که دوو،
کۆمه لى داستان به سهر زارانه وه دهگه پى.

سهرزهمینى ئه نه دۆل سهرزهمینى داستانى دنیا یه. سهرزهمینیکى
دهوله مه ند، سهر به گۆبه ند و خاوه ن که سیه تى خویه تی، نابى داستان، به و
پيودانه ته سکه ی میژوونووسانى ئه ده ب ده لێن: بپیوری. هه لیه. داستان له
هه موو چه رخیکدا هه یه و ده شبى. داستان چاخى بۆ نییه. له هر چه رخیکدا،
له هر خاک و مه لبه ندیکدا کاره سات و هه راوه ژیا ی گه وره و به رفه روان
بقه ومى داستانیش له وى سهر هه لده دا. جا نازم حیکمه تیش گه وره ترین
ئالقهى نه ریتى داستانیکى ئه نه دۆله له چه رخى ئه و پۆماندا.

گوتم نازم حیکمه ت له شیخ به دره دینه وه تى هه لچوو. نازم حیکمه ت هه رکه
پتوه ندیبى له گه ل ئه نه دۆلدا رونا و رونه نا، ناچار له شیعیریشدا پتوه ندیبى له گه ل

داستانبیتژیدارپونا. شاعیریکی جیهانی له کیشی نازم حیکمهت ناچار بوو به ئاکامی گورهی خوی بگا، جا بهراستی واشی کرد و گهیشتیش. له نه‌ریتی گورهی خویدا به‌ره‌م‌میکي، که بۆ یه‌که‌م جاری سوود لی وهرگرت داستانی شیخ به‌دره‌دین بوو. له شیخ به‌دره‌دیندا یه‌کسه‌ر له شیعره‌کانی پیشووی هه‌لده‌برئ و ئه‌و داستانه به‌ره‌و لووتکه و ترۆپکی شاعیریکی گورهی هه‌لده‌کشین. داستانی شیخ به‌دره‌دین، به زمانه‌وه، به بنیاده‌وه، به دامه‌زاندنه‌وه داستانیکی پیکه‌ل و کۆک و ته‌واوه و که‌ره‌سته خۆشه‌کردن و خۆئاماده و ته‌یارکردنیکه بۆ داستانه‌که‌ی دوایی. (چهند دیمه‌نیکي ئینسانانی ولاتی من) داستانی ئه‌و چه‌رخه‌ی ئه‌و‌پۆیه.

ئه‌و داستانه ئینسانانی تورکیا و هه‌موو دنیا‌ی هاتووته نیو. له‌و داستانه گوره‌یدا له‌گه‌ل خه‌لکی هه‌ژاری لادیی ئه‌و چه‌رخه، له‌گه‌ل سه‌ربازان، له‌گه‌ل چه‌وساوان، له‌گه‌ل چه‌وسینه‌راندا ده‌ژین. زمانی ئه‌و داستانه ئه‌و زمانه‌یه که یونس و قه‌ره‌ج ئۆغ‌لۆ و داد‌ل ئۆغ‌لۆ و پیر سولتان عه‌بدال و خه‌لک پپی داخپون. زمانی داستانه‌که وه‌کو خه‌لک پپی ده‌دوین ره‌وان و بی‌گرفت نووسراوته‌وه. زمانی پۆژانه‌ی خه‌لکه. جا زمانی هه‌موو داستانه‌کانی دنیا‌ش هه‌ر به‌و زمانه‌ گوتراون، که خه‌لکی ره‌مه‌کی، پۆژانه، قسه‌ی پپ ده‌که‌ن. ئه‌مه له‌ داستانی ماناسیشدا هه‌ر وایه، له‌ داستانی ئیلیاده و ئۆدیساشدا هه‌ر به‌و ره‌نگه‌یه. له‌ داستانی مه‌م و زینیشدا هه‌ر وایه. ئه‌وانه پپیان وایه داستان زمانیکي تایبه‌تی خوی هه‌یه به‌هه‌له ده‌چن.

نازم حیکمهت چاک بۆ داستان چووه، زۆری له‌سه‌ر داستان کار کردووه، ده‌ستی له‌سه‌ر ئیش و ئازاری هه‌موو لایه‌کی داستان داناوه و شاگردی هه‌موو داستانبیتژانی کردووه و پپ به‌پستی نه‌ریت و لیتهاووی خۆشی وه‌کو مامۆستا داستانبیتژه گوره‌کانی گه‌یشتووته ترۆپکی داستانبیتژی. ژيانی داستانبیتژ له‌ نیو ژيانی کۆمه‌لانی خه‌لکدا یه. داستانه‌که له‌نیو جه‌رگه‌ی ژيانی خه‌لکدا رۆ ده‌نی. ژيانی نازم حیکمهتیش به‌و ره‌نگه بوو.

پۆژیکیان به نازم حیکمهتم گوت:

«ئەگەر زىندان نەبووايە، ئەم داستانە گەرەپ دەبوو؟»

گوتى:

«لەوانە بوو شتىكى دىكە بووايە، بەلام داستان نەدەبوو. ئەو داستانەمان لە زىندان ھەموو پىكەو نووسى. من لەوانم دەپرسى و ئەوان ولەميان دەدامەوہ. ھەرچىيەكم دەنووسى بۆم دەخویندەنەوہ. ئەو داستانە بەو جۆرە نووسرايەوہ». خۆ ئەوانەى خەرىكى ئەدەبىياتن دەرزانن داستان بەو رەنگە لەدايك دەبى. داستان خەلك لەگەل ھونەرمەندەكانيدا پىكەو دەپھۆننەوہ.

منیش گوتم:

«ئەگەر زىندانىش نەبووايە، تۆ پىگای ئەوت دەدۆزىيەوہ كە بەو خەلكە بگەى و ئەم داستانە دارپژى».

پىاويكى زۆر بى ھەوا بوو. ولەامى ئەو قسەى نەدامەوہ. پاش چەند پۆژىك، جا يا بىرى لى كردبووہوہ، يا لە بابەتتىكى دىكەوہ لەلار وەبىرى ھاتبووہوہ، گوتى:

«ئەگەر ژيانم لە زىندان نەبردا سەر من وا نەدەبووم، لەوانە بوو شاعىرىكى چاترم لى ھاتبا بەرھەم».

من سەرسام بووم. پىاويكى وەكو نازم بلى شاعىرىكى چاترم لى ھاتبا بەرھەم. لە يونس بەملاوہ گەرەتەرين شاعىرى مىللەتتىك، يەكلى لە ھەرە ترۆپكى شاعىرانى چەرخەكان...

بۆرجوازي، بۆرجوازي نىيە، گەرەتەرين شاعىرى مىللەتى توركى سەركوت كرد، دەرەدەرى كرد. ناچارى كرد لە ولەتى بىابانىدا بە نامرادى سەر بنىتەوہ. ئەم چىنە بۆچى ئەوئەندە دۆژمنى نازم بوو؟ ھەر بۆ تاوانباركردنى ئەم ھەموو مەحكەمە و مەحكەمەكارىيە ساختانەى بۆچى پى دەكرد؟ چونكە ئەم چىنە دۆژمنى زانا و نەزانى مىللەتى توركە. دۆژمنايەتتى گەرەتەرين شاعىرى مىللەتتىك واتە دۆژمنايەتتى سامانى ئەو مىللەتە و خۆيەتى.

ئەو دۆژمى و خراپەيەى دۆژمناى مىللەت لەگەل نازم حىكمەتدا كروويانە

تا دنیا ماوه په‌ل‌یه‌کی ره‌ش و چل‌کنه به رووی می‌ژوومانه‌وه.
تا میلیله‌تی تورک له‌سه‌ر دنیا بمی‌نی ئه‌و داستانه گه‌وره‌یه‌ی نازم حیکمه‌ت
له گوئی ئاگردانان ده‌خوینیت‌ه‌وه و به‌ره‌و نه‌وه‌کانی میلیله‌تی تورک پشت‌او‌پشت
تووک نفرین له‌و دوزمنانه ده‌کن که ئه‌و خراپه ناپیاوانه‌یان له‌گه‌ل نازم
حیکمه‌تدا کرد.

زیندوو‌یو‌نه‌وه‌ی مه‌حکه‌مه‌که‌ی نازم حیکمه‌ت، پا‌کانه‌ی نازم حیکمه‌ت پو‌ژی
دی ببی به‌ تاوانبار‌کردنی ئه‌وانه‌ی که به‌و ده‌رده‌یان برد و دادی تورکیان له‌و
تۆمه‌ته گه‌وره و گرانه، له‌ تۆمه‌تی ده‌ست له‌گه‌ل بورجواز تیکه‌ل‌کردندا پر‌گار
بکا. ده‌نا، تا میلیله‌تی تورک بمی‌نی، هیچ‌که‌سی، له‌ هیچ‌کاتیکدا، له‌ هیچ
چه‌رخیکدا هیزی به‌وه‌دا ناشکی نازم حیکمه‌ت تاوانبار بکا.

به‌یان ژماره ۳۵ نیسانی سالی ۱۹۷۶ی زاینی

نامیلکە «بەدرەدینی»^(۱) کۆری قازی سیماونە» - ناوی، محەمەد شەرەفەدین

(۱) شیخ بەدرەدین - کە میژووی لەدایکبوونی بە تەواوی یەکلانەبووەتەو (بە مەزنە لە ۱۳۴۴ دا لەدایک بوو) و لە ۱۴۲۰ دا مردوو، فەیلەسووف و مەلای تورکانه. سەبارەت بەو، کە بەمەزنە، لە شارۆکە (سیمای) سەر بە ناوچەی کوتاهییه لەدایک بوو، بەنازناوی بەدرەدینی سیمای ناوبانگی پۆشتوو. قازیی سیماونە، کۆری ئیسرائیلە.

شیخ بەدرەدین دەیگوت مرۆی هەموو سەر زەوی بەی پەچاوکردنی پێرۆ و ناین، دەبی هەموو یەکسان و بەرابەر بن و لە سەرتۆپی دارایی و زەویزار و بەرھەم و داھاتدا دەبی ھاوبەش و یەک مال و یەک کیسە بن، هیندی شت کە هەر لەخۆرا حەرام کراون دەبی حەلال کرێنەو. ئەم بیر و برۆایە لە ناو خەڵکدا بە بەربلاوی تەشەنە کرد و خەلک زۆری بە پەرۆش و ھەڵوێدا بوون و شیخ بەدرەدین بەمە بوو بە پیشەوای یەکەم بزاوتی گەورە شۆرشی کۆمەلایەتی لە میژووی تورکی عوسمانلیدا. =

ئەفەندىم دىمخوتىدەۋە، كە لە كولىيەي ئىلاھىيات، لە دارولفونون مامۇستاي مېژوۋى كەلام^(۲) بوۋە.

نامىلىكەكە لە سالى ۱۹۲۵ (۱۳۴۱)دا لە چاپخانەي ئوقافى ئىسلامىيە لە چاپ دراۋە. گەشىتبوۋمە لاپەرە شەست و پىنجى نامىلىكەكە، دوکاس، مېژوۋونوس و مىرزاي جەنەۋەيىيەكان^(۳) لەم لاپەرە شەست و پىنجەي نامىلىكەكەي مامۇستاي مېژوۋى كەلامدا گوتوۋىە:

«لەو سەردەمانەدا، لە ولاتىكى بە كەژ و چىاي سەختى لاي دەرەندى كەنداي يۆنيۇن، كە خەلكى سادە و پەمەكىي «ستىلارپۇم – قەرە بوروون»^(۴) (كەپوھ رەش)ى پى دەلېن، گوندىيەكى توركى ساۋىلكەي خواسايى پەيدا بوۋ.

= شىخ بەردەدين دەيگوت، ئەم دنيا و ئەو دنيا، دنياي رۇخ و دنياي مادە، ھەردوۋىكىيان شان بەشانى يەك چوۋنيەك و نەمرن و نالوئ بەبى ئەمىيان بىر لەۋى تريان بىكرىتەۋە. بەمەش بوۋ بە يەكەم فەيلەسوۋفى ماتريالىستى توركان.

نازم حىكمەت، بەنيازي لە دنيا راگەياندى ناۋبانگى ئەم فەيلەسوۋفە گەۋرەيەي نەتەۋەكەي، پروداۋە لەمېژىنەكەي بەم داستانە بەئاۋوتاۋە ھەلبەستوۋە. نازم حىكمەت نەتەۋەكەي خۇي زۆر خۇش ويستوۋە. تەننەت كە ئەم داستانە لە ۱۹۳۶دا بلاۋ دەبىتەۋە، ھەندى لە سەرپەراني بىر و پروا تىژى دەستەچەپ لىي لالووت دەبن و دەيانەۋى شانازى بە نەتەۋەكەردنى لى بە عەببە بگرن. ئەۋىش نايكاتە نامەردى، بە وتارىكى زانستانە ۋەلاميان دەداتەۋە و پىيان دەسەلمىنى، كە شانازى بە نەتەۋەكەردن لەگەل براپەتتىي نىۋو گەلندا ناكۆك نىيە و دوۋ شتى دژ بەيەك نىن.

(۲) كەلام: عىلمى كەلام، يەككەكە لە زانستە فەلسەفەيەكانى ئاينى ئىسلام و بۆ داكۆكى لىكردنى بىنچىنەكانى ئەم ئاينە دانراۋە.

(۳) نىسبەتە بۆ شارى جەنەۋە (بندقىة) لە ئىتالىا.

(۴) قەرە بوروون: شارۆلكەيەكە سەر بە ۋىلايەتى ئىزمىر، لەسەر دەرياي ئەگە (ئىچە) ھەلكەۋتوۋە.

ستیلاریۆم بهرانبەر به دورگه‌ی ساقزه^(۵). ئەم گوندییە پەند و ئامۆژگاریی بۆ تورکان دادەدا: جگە لە ژن، سەرلەبەری دارایی، لە خۆراک، لە پۆشاک و لە زەویوزار بکەن بە مائی هەمەلایەنی و گشت تێدا هاوبەش بن».

میرزای جەنەوہیبیەکان پێنموونی و ئامۆژگاریی ئەو گوندییە تورکە خواسابییە هێند بە پوون و ئاشکرا باس کردوو کابرام بە بەرگە قەدیفە ڕەشەکە و پدینە باریکەکە و دەموچاوە زەردە درێژوو کە کە یەوہ زەق و زۆپ ھاتە پێش چاؤ. کە مریدی ھەرە گەورە بە درەدینی کۆری قازیی سیماونەیی بە ساویلکە و خواسابی بە ھەردوو واتاکە یەوہ نیو ھیناوە، بە پێکەنینی ھینام. لە پاشان یە کسەر محەمەد شەرەفەدین ئەفەندیم بەبیر ھاتەوہ. لە نامیلکە کەیدا، کە لەبارە ی مەبەست و نیازی بە درەدینەوہ دەدوێ، دەلێ:

«بۆیەر کلیجە، کە ئامۆژگاریی خەلکی دەکرد: سەرلەبەری دارایی و ئاژەڵ و زەویوزار، جگە لە ژن، بە مائی ناوکۆی بزەن، ئەمە بە لای ئێمەوہ نیاز شاردنەوہیە و بەرانبەر بە رای گشت خۆ لە مەبەست نەبانکردنە».

ئەم مامۆستای میژووی کە لامەم، لە ڕمل ھاویشتن و بەخت خۆپەندەوہی چەرخیەکان و ڕاز و نیاز ھەڵنەبەستن دەوونی ئینساناندا بە خاوەن دەستیکی بالا ھاتە پێش چاؤ و دوو رستم لە نووسینەکانی مارکس و ئینگلس بەبیر ھاتنەوہ:

«بۆرجوازی ژنەکە ی بە ئامیتریکی وەبەرھەمەپێنان دەزانێ. بۆرجوازی ھەرکە دەبیێ ئامیترەکانی وەبەرھەمەپێنان دەبی ھی ھەموولایەک بن و سەرلەبەری خەلکی تێدا ھاوبەش بن، بە سرشت یە کسەر بەو ئاکامە دەگا، کە ژنیش دەبی وابێ».

کە بۆرجوازییەک بەو جۆرە بیر لە سۆسیالیزمی نوێی کریکاران بکاتەوہ، ئە ی مامۆستای کولییە دارولفونوون بۆچی بەو جۆرە بیر لە سۆسیالیزمی

(۵) دورگە ی ساقز: دورگە یەکە لە دەریای ئەگە. لە کەنار دەریاکانی تورکەوہ نزیکە. ئەم ڕۆ سەر بە ولاتی یۆنانستانە.

بهدرهدین نهکاتهوه، که بق وهرزیرانی چهرخهکانی ناوهندی دانا؟ ئه‌ی ژنیش له نیگای لاهووتهوه بهکه‌لوپهل دانه‌ندراوه؟

نامیلکه‌که‌م پتیه دا. چاوم ده‌چووزایه‌وه، به‌لام خه‌وم نه‌دهات. سه‌یریکی سه‌عاته مارکه شه‌منده‌فه‌ره، به‌دیوارا هه‌ل‌واسراوه‌که‌م کرد، بق دوو ده‌چوو. جگه‌ره‌یه‌که‌م کیشا، یه‌کیکی دیکه‌ی به‌دوودا. له قاوشه‌که‌وه گویم بق ده‌نگی هه‌ل‌خستبوو وه‌ک به‌سه‌ر گه‌نکاویکی گهرم و بۆگه‌ندا بی به‌و ره‌نگه ده‌هات و ده‌چوو. جگه له خۆم، قاوشه‌که به بیست و هه‌شت ئینسان و چه‌منه‌نتۆ ئاره‌قاوییه‌که‌وه نووستبوو. پاسه‌وانی سه‌ر برجه‌کان ئه‌مشه‌و خیرا خیرا و توندوتیژتر له فیتوویان دها، هه‌رکه فیت و هوپی ئه‌م فیتوانه‌م، ره‌نگه له هه‌چه‌ش، وا شیتانه و بی برانه‌وه به‌رگوئی ده‌که‌وئی، وا ده‌زانم له که‌شتیه‌که‌دام، له شه‌ویکی ئه‌نگوست له‌چاودا نوقم بووه.

له قاوشه‌که‌ی سه‌روومانه‌وه زه‌هی کۆت و زنجیری ئه‌و یاخیبانه ده‌هات، که حوکمی خنکاندنیان درابوو. ئه‌وراقیان له ته‌میز بوو. ئیواره‌یه‌کی به‌تۆف و بابوژان حوکم دران. له‌وه‌تی گه‌رابوونه‌وه سه‌ره‌وتیان به‌جاری له‌به‌ر برابوو. تا به‌یانی زه‌هی کۆت و زنجیره‌کانیان ده‌هات و به‌ده‌وری خۆیاندا ده‌خولانه‌وه، که به‌رۆژ ده‌ریان ده‌هتینه‌یه‌ مه‌یدانه‌که‌ی پشته‌وه، زۆرجار سه‌یری په‌نجه‌ره‌کانیانم ده‌کرد. سی مرق، دووانیان له په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌سته راستدا و یه‌کیکیشیان له په‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌سته چه‌پدا دانیشتبوون. ئه‌وی به‌ته‌نیا دانیشتبوو، ئه‌وه‌یان بوو، که گرتبوویان یه‌کسه‌ر راستیی له هاوریکانی گوتبوو، به‌ده‌ستیه‌وه دابوون. ئه‌و له هه‌موویان جگه‌ره‌ی پتر ده‌کیشا.

هه‌میشه ده‌ستیان به شیشی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه بوو. له شوینه‌که‌ی خۆیانه‌وه زۆر چاک ده‌یان‌توانی پروانه ده‌ریا و کهژ و کێوان، که‌چی هه‌میشه ته‌ماشای مه‌یدانه‌که‌ی خواری، ته‌ماشای ئیمه، ته‌ماشای ئینسانه‌کانیان ده‌کرد.

هیچ گویم له ده‌نگیان نه‌بوو. له سه‌رانسه‌ری به‌ندیخانه‌که‌دا هه‌ر ئه‌وان قه‌ت جاریکیان گۆزانی نه‌گوت. هاتبا زنجیره‌کانیان، که به‌دریژایی شه‌وگار هه‌ر ئه‌وان قسه‌یان ده‌کرد، له تاریک و لیل‌ه‌دا ده‌نگیان برابا، سه‌ره‌له‌به‌ری

«هروهكو هاتنى بۆ ئىرە رەنگە بۆ دىدەنى دايك و باوكى بووبى،
هروهكاش رەنگە بەبۆنەى خولككردنى موسا چەلەببىهه بووبى، كە ئەو
سەردەمە سولتان بوو».

«كاتى سولتان محەمەد چەلەبى^(۷) بەسەر براكانىدا زال بوو و بوو بە
حوكمريانىان، شىخ بەدرەدىنى لە ئىزنىك^(۸) بە دەسبەسەرى ھىشتەو»،
«شىخ، كە لىرە لە نووسىنى «تەسھىل»^(۹) دەبىتەو، لە بەرايىيەكەيدا،
گوتوويە ئاگرى نىودل و دەروونم گرگر ھەلەدەگرى و پۆژ لە دواى پۆژ بەجۆرى
تەشەنەى کردوو، دلم لە ئاسنىش بى دەتوتەو...».

«كاتىكى شىخيان لە ئىزنىك دەسبەسەر كرد، مستەفا بوئركليجەى
كەخوداى گەيشتە ھەرىمى ئايدن^(۱۰). ئىنجا لەوتو چوو بۆ قەرە بوروون».

«دەبگوت، ھەروەكو من دەتوانم دەست لە مال و دارايىي تۆ وەردەم، تۆش
دەتوانى دەست لە مال و دارايىي من وەردەى. لە پاش ئەوى خەلكى رەمەكى
گوندىيانى بەم جۆرە قسانە بەلاى خۆيدا راكيشا، ھەولى دا دۆستايەتى
لەكەل فەلانیشدا دامەزىنى. سىسمان^(۱۱)، كە لە سەردەمى سولتان محەمەد
چەلەبىدا والىي ساروخان^(۱۲) بوو زۆرى ھەول دا ئەم رەبەنە ساختەيە لەناو

(۷) سولتان محەمەدى چەلەبى: پىنجەم سولتانى عوسمانىيە. كورى بابەزىدە لە
۱۴۱۳و بەسەر ولاتدا راگەيشتوو. ھەرسى براكەى خۆى كوشتوون و تەختى
فەرمانرەوايىي لى داگير كردوون.

(۸) ئىزنىك: قەزايەكە سەر بە ويلايەتى بۆرسە. شارۆكەكەى نىك دەرياي
مەپەريە. لە بەشى پۆژھەلاتى زىچەيەكدا ھەلەكەوتوو و ھەر بە ناوى
ئەويشەو ناوئراو.

(۹) تەسھىل: ناوى كىتەبە شەرەكەى شىخ بەدرەدىنە.
(۱۰) ئايدن: ويلايەتكە نىك بە ئەنادۆل. شارىكى لەمىژنىيە و بە رەگ و ريشە
دەچىتەو سەر ھىتەيەكان.

(۱۱) سىسمان: كورى قرالى سربستان بوو، موسلمان بووبوو.

(۱۲) ساروخان: ناوھەكەى (مانيسا)يە.

ببا، به لّام نهیتوانی له گهلی و ته گناکانی ستیلاریۆمه وه تی پهری و سه رنه که وت».

«کورپی قازبی سیماونه ههرکه بیستییه وه بویرکلیجه به رهو سه رکه وتن ده روا، ئه ویش له ئیزنیکه وه هه لات. گه پشته ئیسفه ندیار. له ئیسفه ندیاره وه سواری که شتییه ک بوو، خوئی گه یانده ههریمی ئه فلاق. له وپوه خوئی به لیڤه واری ئا عا ج ده نیزدا کرد...».

«له وده مه دا جیگری نیو برا و دمگوئی یاخیبوون و شو فاری و خوانه ناسیی به رگوئی سو لّتان محمه د که وته وه. ده سه بجی به ناوی شازاده سو لّتان موراد پاتشای رۆمی بچووک و (۱۳) ئاماسیه فه رمان ده رچوو، که له شکری ئه نه دۆل کۆ بکریته وه و له دژ مسته فای خوانه ناس راسی و به ئه سپایی ته یار و کۆکه وه له ئایدن به سه ریدا بدری».

«مسته فا به ده هه زار مریدی شو فار و خوانه ناسه وه له دژ شازاده راسیا. شه پتکی گهرم روهی دا».

«له پاش خوینرشتن پتکی زۆر پشت به خوا له شکری خوانه ناس به زی»

«ئه وی به ساغی مایه وه هینایانه ئایاسلغ. به ئازار و ئه شکه نجه و به وپهری دل ره قیییه وه مسته فایان ئازار دا، به لّام له بیروبا وه پی چه سپی خوئی په ژیوان نه بو وه و له ئۆلی خوئی هه لّنه گه رایه وه. چوارم یخه یان کیشا و له سه ر پشتی و شتریکیان دا به ست. پاش ئه وهی هه ردوو باسکیان به ته خته یه کدا دا کوتا به هه را و زه نا به نیتو کووچه و کۆلانی شارباندا گیرا. مریده راستگۆیه کانیشی له پتیش چاوی له توپه ت کران. ئه مانه به هاواری: (بابا سو لّتان مه ده د) وه به وپهری دل نیایییه وه به پیری مه رکه وه ده چوون».

«له پاشان بویرکلیجه یان له توپه ت کرد و کون که لینی ده ویلایه تیان پشکنی. ئه وانه ی له ناویان بردن له ناویان بردن، ئه وانه ی خه لاتیان کردن

(۱۳) رۆمی بچووک: ئاسیای بچووک.

خه لاتیان کردن. بایزید پاشا دووباره گه پاییه وه بۆ مانيسا^(۱۴) تۆرلاق كه مالى له وۆ دۆزیه وه. ئه ویشی له وۆ هه لواسی...».

«له و دهمدا به دره دین له ئاچ دهنیز باری له بار بوو و کاری پروو له هه وراز بوو. له هه موو لایه كه وه خه لکیکی زۆری له ده و خپ بوو بووه وه. هیشتا هه ناسه ی ئه وه ی تیدا ما بوو، كه سه ره له به ری خه لکی له كه لدا رێك كه وۆ، سه باره ت به مه وا پتویست بوو، كه سولتان مه مه د خۆی تی هه لچۆ».

«هه ندۆ كه س به فه رمانی بایزید پاشا خۆیان ترنجانده نیو كۆری قازی به دره دین و به دهك و ده وۆ له نیو لێره واریكدا گرتیان و بالبه ستیان كرد...».

«بۆ سولتان مه مه دیان هینا له سه ره ن. دانشمه ندیک تازه له عه جه مستانه وه هاتبوو، له خزمه تی سولتاندا بوو، مه ولانا حه یدهریان پێ ده گوت. مه ولانا حه یدهر گوتی: ئه مه به شه ره كوشتنی حه لاله، به لام مالى حه رامه».

«له پاشان كۆری قازی سیما و نه یان به ره و بازا ی وه پیش دا و له به ردو و كانێكدا هه لیان واسی. له پاش چه ند رۆژی چه ند مریدێکی له ش پیش هاتن بر دیان، تا ئه مرۆش له و ولاته مریدی هه ن».

هه ر وه خت بوو سه رم به ته قی، سه یری سه عاتم كرد، وه ستا بوو. زه ری كۆت و زنجیری ئه وانه ی سه ره وه كه می كړ بووه وه. ته نیا هه ر یه كێکیان ده هات و ده چوو. دیاره هه ر ئه و هیا ن بوو كه به ته نیا له په نجه ره كه دا داده نیشی.

هه ر له خۆمه وه حه زم له گۆرانییه کی ئه نه دۆلیانییه. پێم وایه ئه گه ر دیسان ئه و گۆرانییه كوێستانییه له قاوشی جه ره ده كانه وه ده ست پێ بكا سه رم ده ره ویته وه.

جگه ره یه کی دیکه شم پێ كرد. دانه ویمه وه. نامیلکه که ی مه مه د شه ره فه دین ئه فه ندیم له سه ر چه مه نتۆكه هه لگرته وه.

له دووره وه باهوژی ده هات. بن په نجه ره كه مان ده ریایه، نرکه ی باهوژ، زه ری

(۱۴) مانيسا: پارێزگایه كه له سه ر ناوچه ی ئه گه هه لکه و توه، نزیک به ئه نه دۆل.

کۆت و زنجیری کپ و بیدهنگ کردبوو.

بن په‌نجه‌ره‌که‌مان خه‌ریکه ده‌بی به‌که‌مه‌رکاج. چهند جارمان ویست سه‌یری ئه‌و شوینه بکه‌ین، که ده‌ریا و دیواره‌کانی لێ به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن، به‌لام نه‌ده‌کرا. په‌نجه‌ره‌که نه‌یوان شیشه‌کانی زۆر ته‌سک بوون، سه‌ریان پێوه نه‌ده‌چوو، ده‌ریامان هه‌روه‌ک ئاسۆ ده‌هاته پێش چاو.

جیگا‌که‌ی شه‌فیقی تۆز نه‌چی به‌ته‌نیشته جیگا‌که‌ی منه‌وه بوو. شه‌فیق به‌ده‌م خه‌وه‌وه هه‌ندێ ورتنه‌ی کرد و به‌م دیوا وهرگه‌را. لێفه‌ی زاواییه‌که‌ی، که ژنه‌که‌ی بۆی ناردبوو، له‌سه‌ر خۆی لادا. دام پۆشییه‌وه. لاپه‌ره شه‌سته و پێنجی نامیلکه‌که‌ی مامۆستای میژووی که‌لام ديسان کرده‌وه. هه‌رکه چهند دێرێکم له‌ قسه‌کانی میرزای جه‌نه‌وه‌یییه‌کان خوێنده‌وه، له‌ پریکدا به‌و ئێش و ئازاری سه‌رمه‌وه ده‌نگێکم به‌رگوێ کەوت. ده‌نگه‌که ده‌یگوت:

— به‌ ئه‌سپایی و بیده‌نگ به‌سه‌ر شه‌پۆلی ده‌ریاوه دیم بۆ کنت.

ئاوړم دایه‌وه. ته‌ماشای ده‌که‌م یه‌کێ له‌ پشت په‌نجه‌ره‌که‌ی سه‌ر ده‌ریاوه وه‌ستاو. تومه‌ز ئه‌وه، قسه‌ی ده‌کرد، گوئی:

«نووسینه‌کانی دوکاس، میرزای جه‌نه‌وه‌ییه‌کانته له‌ بیر چووه‌وه؟»

ئهی ئه‌وه‌ت له‌ بیر نه‌ماوه که‌ باسی قه‌شه‌یه‌کی گریتی که‌نیشته‌ی تورلووت ناوی دوپ‌گه‌ی ساقزی ده‌کرد؟

من یه‌کێ له‌ (میرید)ه‌کانی مسته‌فا بوێرکیجه‌م. تۆ بۆی منیش نه‌توانم وه‌ک ئه‌و قه‌شه‌ گریتییه‌ به‌ سه‌ری رووت و پیتی به‌تی و عابایه‌کی سپیی یه‌کپارچه‌ی بۆ ته‌قه‌له‌وه به‌سه‌ر شه‌پۆلی ده‌ریاوه بگه‌مه لات؟»

له‌به‌رئه‌وه‌ی، که‌ قه‌ته نه‌ده‌کرا له‌ودیوی شیشه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌نه‌وه له‌ هیچ شوێنێ بگه‌رسێته‌وه ناچار هه‌روا مایه‌وه و دوور و درێژ روانیمه‌ ئه‌وه‌ی، که ئه‌م قه‌سانه‌ی ده‌کرد. جا به‌راسته‌یش وه‌کو ئه‌و ده‌یگوت وابوو. کراسه‌تیکی هاودامینی بۆ ته‌قه‌لی سپیی له‌به‌ردا بوو.

جا ئێستا، له‌ پاش چه‌ندین سال، کاتیکێ ئه‌م دێرانه ده‌نوسم، بیر له‌

مامۆستای کولییهی ئیلاهییات دهکهمهوه. شهرهفهدین ئەفهندی ماوه، مردووه، نازانم، بەلام ئەگەر مابێ و ئەم نووسینانەم بخوینیتەوه، دەلی: «نامەردی غایەن. لەسەرێکەوه لافی ئەوه لی دەدا، کە مادیخوازە و لەسەرێکی دیکەوه دەم لەوه دەدا، کە گواپە وەک قەشە گریتییهکە، لە پاش سەدان سال مریدیکی بوێرکلیجە بەسەر شەپۆلی دەریاوه هاتووئە خزمەتی و بە دیداری نامبارەکی شاد بووه».

دوای ئەوهی، کە مامۆستای میژووی کەلام لەم قسانە بووهوه، وەک بلیی کویم لە قافایەکی ئیلاهیانەیی بوو.

بەلام قەیناکا. با ئەو، جەنابی، قاقا پی بکەنی. منیش با داستانێ خۆم بگێرمەوه:

سەریتشەکەم بەتەواوی خاوە بووهوه. لە دوو تۆیی نوێن هاتمه دەر. بەرهو ئەوهی پشت پەنجەرەکه چووم. دەستی گرتم. جگە لە خۆم بیست و هەشت ئینسانمان بە قاوشە چەمەنتۆ ئارەقاوییهکەوه لە پرخی خەودا بەجی هێشت. هەر هیندەم زانی خۆم لەو شوێنەدا کە قەتمان نەدەدیت، لەو شوێنەدا، کە دیوارەکه و دەریا، یەکیان دەگرت، دیتەوه. لەگەڵ مریدەکهی بوێرکلیجەدا شان بەشانی یەک، شەپۆلە تاریکەکانی دەریامان بری و بەرهو پاشەوه بۆ چەندین سال و چەندین چەرخ، بۆ سەردەمی سولتان غیاسودین ئەبولفەتح محەمەدی کوری یەزیدی گویرەشچی، یا هەر بە سادەیی بۆ سەردەمی سولتان محەمەد چەلەبی گەراپنەوه.

جا ئەو بەسەرھاتەیی ئەمن دەمەوی بۆتانی بگێرمەوه ئەم سەفەر و گەشتەیه. هەول دەدەم دیمەنی ئەو دەنگ و ڕەنگ و بزاوت و شەکل و شیوانەیی دیتمن، بەش بە بەش و زۆریشی - سەبارەت بە دەست ڕاھاتن بە دیری کورت و درێژ، ناوناوەش بە قافیەوه بنووسم.

ئیدی ئاوها:

تهختی دیوهخان، تالّ تالّ به بهرگی ئاوریشمی بورسهوه،
چینی کوتاهیه وهکو باخچهی شین به دیوارهوه،
شهراب له سوراحیی زیودا،
بهرخى سووره وهکراو له لهگهنی مسدا وهک ههناری ئالّ بوو،
سولتان محهمد چهلهبی،
مووسای برای به ژئ کهوان خنکانبوو،
واتا دهسنوژئ له لهگهنیکی زیږدا،
به خوینی برا شوشتبوو، چووبوو سهه تهخت، خونکار بوو^(۱۵).
چهلهبی خونکار بوو ئهمان^(۱۶)،
ئهو باهۆزهئ له ههریمی ئال عوسمان ههلی کردبوو،
هاواریکی نههاتی، هۆرهیهکی مردن بوو.
بینایی چاوانی گوندنشین زهعامهت^(۱۷)،

(۱۵) خونکار: لێردها به دوو واتا دئ، خوینێژ، سولتان.

(۱۶) ئهمان: بهلام.

(۱۷) زهعامهت: بهو زهویوزاره گوتراوه که به میر و بهگلههانی شهپرکه بهخشراره و بیست ههزار (ئاقچه) داهااتی ههبووه. لێردها دوو واتا دهگهیهنئ: سههۆکایهتی و زهویوزاری ناوبراویش.

ئارەقەى ئىوچاوانى تىمار^(۱۸) بوو.
 جەرە شكاو تىنو،
 سىمىل بابرى سپاى مىراو بوون.
 پىتوار لە رىگاوبانان هاوارى مړوى بى زهوى و
 هاوارى زهوى بى مړيان دهبىست.
 لە دوورپاننى رىگاوبانان پىشەسازان،
 لەگەل رىنگەى شىران، لە بەردەرکەى قەل،
 لەگەل حىلە و کۆرەكۆرى ئەسپى شەلەل
 پىشەسازان لە پىرى خۆ نائومىد بوون،
 تارومار بوون، بى ئاسەوار بوون.
 ئىدى خونكار بوو، تىمار بوو، باھۆز بوو،
 ئاھ و زار بوو.

(۱۸) تىمار: ئەمەش بەو زەويوزارە گوتراوہ کە دەيەكى بە مىر و بەگلەران دەدرا.
 ئەمەش ھەروا دوو واتا دەگەيەنئى: زەويوزار (چارە).

ئەم گۆلە گۈلى ئىزنىكە .

مەندە .

تارىكە .

قوۋلە .

لە نىۋ كەژان .

وھك ئاۋى بىر .

گۆلەكانى ئىمە لىرە .

بە تەم و مژن

ماسىيەكانىان گۆشتىان بى پىز ،

قۇپىيەكانىان تى لە ئامىز .

مروقى گۈل

رېدىنىان سىپى نابى دەمرن .

ئەم گۆلە گۈلى ئىزنىكە

شارى ئىزنىكى لە كەنە .

لە شارەكەى ئىزنىك

دەزگای ئاسنگەران وھك دلى شكاو

زارۆك برسى.

مهكمى ژنان وهك بېچووه ماسيى وشكراو
لاوان گۆرانبيان نالين.

ئەم شارە شارى ئيزنيكه،

ئەم ماله مالىكه له گهرهكى پيشهسازان

لهم ماله دا

پيرى ههيه بهدرهدين ناو

كورته بالا

پدين دريژ،

پدين سپى.

چاو به قوولاچووه ساوايانهكانى زيت و زرنك،

قامكه زهردهكانى وهك قامكى كه مانچهژهن،

ئوه بهدرهدينه،

لهسهركهوله مهريكى سپى

رۆنيشتووه.

به خهتى تهعليق

(تهسهيل)

دهنووسى...

به رانبهري چۆكيان داداوه و

له بهردهميا

وهك له چيايهك رامين

تتي رامابوون.

مستەفا بویرکلیجەى باریکەلهى کەلەگەت،
سەر تاشراو،
پروۆئەستوور،
ئەو دەروانى.
تۆرلاق کەمالی پۆز خەرتەل...
ئەو دەروانى.
بەبى ئەوەى بېزار و وەرەز بن،
بەبى تېربوون،
دەرواننە بەدرەدینى رەهەنەى ئېزنىک...

لە کەناری ژنیکى پى خاوس دەگريى.
 قەياخىكى پەت پچراوى ماسى گرتن
 وا لە گۆلى،

وەك لاشەى پەرەولئ
 بەسەر ئاوەوە دەگەرئ
 بەرەو ئەو شوینەى ئاوە دەبیا، دەچئ.

لە گۆلى ئیزنیکى ئیوار داھات
 سپایی دەنگ ئەستوورى سەر چیاکان
 لە ملی پۆژیان دا
 خوینیان رشتە گۆلى.

لە کەناری ژنیکى پى خاوس دەگريى
 ژنى ئەو ماسیگرەیه لە سۆنگەى ماسییەكى سازان
 بە قەلاوە دەست و پتیاں لە زنجیر دان.
 لە گۆلى ئیزنیکى ئیوار داھات
 بەدرەدین دانەوییهو ئەو هەلێنجئ
 گۆتلى لى دا و راست بوووە

کاتى كه ئاو
 له تۆى قامك و په نجه يه وه
 پړان و سه رله نوئ گه رانه وه
 بو نيو گولئ،
 خوئ به خوئ گوت:
 «ئهو ئاگره ي له دلما نيله نيلىه تي
 پوژ له دواي پوژ پتر ده گرئ.
 دلّم ئاسنى كوتراوش بئ بهرگه ناگرئ
 دلّم ومخته بتويته وه...
 من هه ستاوم شوړش ده كه م
 هو ميراتگراني زه ويوزار بو فته تح ده چين.
 هيژي زانست، په نني يه كبوون به دي دپنين.
 ئيمه ئول و ياساي دنيا به تال ده كه ين...»
 بو سبه يني
 قه ياخ له گولئ تيك ده شكئ
 له قه لاري سه رئ گلور ده بيته وه
 له كه نارئ ژئ ده گريئ.
 كاتى سيما ونه يي
 (ته سه يل) كه ي ته واو ده كا
 توړلاق كه مال و مسته فا
 ده ستي شي خان به دل ما چ كرد.
 بهر و ته نگه ي ئه سپي سورخنيان شه ته ك دا

له ده رگانه ی ئیزنیکه وه،
شیری پروتیا ن به قه ده وه،
کتیپی ده سنووس له خورجا،
به پرتاو هه ردوو ده رکه وتن...
کتیبه که
(واریدات) بوو.

مستهفا بویرکلیجه و تۆرلاق کهمال دهستی بهدره‌دینیان ماچ کرد و سواری
ئەسپەکانیان بوون، یه‌کیکیان به‌رهو ئایدن و ئەوی دیکه‌یان به‌رهو مانیس
تییان ته‌قاند. ئەمنیش له‌گه‌ڵ رێبه‌ره‌که‌مدا ملی رێگای ناوچه‌ی قۆنیهم^(١٩)
گرت و رۆژیکیان کاتی گه‌شتینه‌ هایمان^(٢٠):

بیستمانه‌وه که مسته‌فا

له‌ هه‌ریمی ئایدن له‌ قه‌ره‌بووون هه‌ستاوه

فه‌رمایشتی شیخی تیکرا

به‌ گوندی راگه‌یانده‌وه.

بیستمانه‌وه

«له‌ پێناوی رزگاریی گشت خه‌لکی دنیا له‌ هه‌ژاری

گۆشتی زه‌ویی وه‌ک پێستی کیژی پازده‌ سال،

سپی و ناسک، به‌ش کراوه،

به‌گ و ئاغا سه‌ره‌به‌ر له‌سه‌ر دراون

(١٩) قۆنیه: شاریکی کۆنه و زۆریش گه‌وره‌یه. پێته‌ختی سولجوقیه‌کان بووه.

گۆکۆی مه‌ولانا جه‌لاله‌دینی رۆمی له‌م شاره‌یه.

(٢٠) هایمان: قه‌زایه‌که سه‌ر به‌ پارێزگای ئەنقه‌ره. پێده‌شته‌کانی زۆر به‌ برشته و

خه‌له و خه‌رمانی چاک دینێ و ئاژله‌ی زۆره.

تیمار، زهعامه‌تی به‌گی خونکار

له دهستیان دهره‌ئندراون».

بیستمانه‌وه...

پیاو ئه‌م هه‌مووه بییته‌وه چلۆن ده‌توانی خۆی بگری؟

سبه‌ینانی زوو زوو،

کاتی مه‌لی نامۆ له‌و ده‌شتی هایمانه‌ ده‌یخویند

له ژێر بییه‌کی سیسه‌لدا چهند ده‌نکه زه‌یتوونیکمان خوارد.

گوتمان،

«با بگه‌ین»

گوتمان،

«سه‌یر که‌ین»

گوتمان،

«با ئیمه‌ش ته‌کان ده‌ین،

ده‌ست ده‌ینه ده‌سته‌ندووی هه‌وجاڤ

ئیمه‌ش سه‌ری با ئه‌م زه‌وییه به‌ برایانه

بکێلین».

هه‌لمان کرده که‌ژ و کێوان

زه‌ردمان بری، ماهمان بری...

دۆستینه،

من به‌ ته‌نیا قه‌ت سه‌فه‌ر ناکه‌م.

له زه‌رده‌دا به‌ هاوړی گیانی به‌ گیانییه‌که‌م

گوت: وا هاتین،

تەماشاکە،

ئۇ زەۋىيەنى يەك دوو ھەنگاۋ لە دوامانەۋە دەگريا
لە پېشەۋە ھەروەك ساۋا پى دەكەنى.

سەيركە، ھەنجىر، درشت، ھەر دەللى زىمروۋتە.

چلە دارمىۋ لە ژىر ھىشۋى كارەبادا چركەچركىيە.

سەيركە ماسى لە نىۋ قولنەنى قامىشدا چۆن ھەلدەپلېن،

پىستى تەريان پوۋل پوۋل، بىرىق بىرىق دەبرىقېن

گۆشتيان ۋەكو گۆشتى بەرخى ساۋا خۆشە،

نەرمە گۆشتيان.

گوتم سەيركە، بىيە:

مرو لېرە ۋەك خۆل، ۋەك روژ، ۋەكو دەريا،

لېرە دەريا، خۆرەتاۋ، خاك ۋ خۆل ۋەكو مرو

بەپرېشتە.

پاش ئەوێ زەویوزار بە تیمار و زەعامەتداری خونکار و بەگەکانی خونکارمان بەجی هیشت و پیمان هاویشته سنووری ولاتی بوێرکلیجە، سی لاومان بەپیره هاتن. هەرسێکشیان بەرگیان وەک بەرگی پتێرەکەم سپی و بی تەقەل بوون. یەکیکیان ردینی لوول، وەکو ئەبەنووسی رەش، چاویشی هەر بەو رەنگە بوو، سرک و سل بوو، پۆزی بەرانی و گەورە بوو. وەختی خۆی لەسەر ئاینی مووسا بوو. ئیستا لە کەڵەمێردانی بوێرکلیجە.

دووهمیان چەناگە ی چرچ و لۆچ، پۆزی رێک و راست بوو. وەختی خۆی کەشتییەوانیکی رۆمی ساقزی بوو. ئەویش هەر لە مێردانی بوێرکلیجە.

سێهەمیان بەژن مامناوەنجییەکی چوارشانە بوو. ئیستا بەبیرم هاتەو. بەو حوسەینەم شوبهاند، کە لە قاوشی جەردەکاندا زیندان کرابوو و ئەو لاوژە کوێستانییهکە دەگوت. بەلام حوسەین خەلکی ئەرزەرۆم بوو. ئەم خەلکی ئایدن بوو.

یەکەم قسە ئایدنییهکیان کردی، گوتی:

«دۆست؟ دژمن؟ ئەگەر دۆست بەخێرهاتن، دژمن ئەستۆتان لە موو باریکترە».

گوتمان:

«دۆستین».

ئینجا زانیمان کە هینەکانی ئیمە، لەلایەن هۆردووەکە ی سێسمان، والیی

ساروخانهوه، ئهوانه‌ی ویستبویان زه‌ویوزارمه‌کان دووباره به به‌گه‌کانی خونکار بده‌نه‌وه، له‌گه‌لی و ته‌نگنا و هه‌ل‌دیره‌کانی قه‌ره‌بورووندا شکابوون. ئه‌وه‌یان که له‌حوسه‌ینی قاوشی جه‌رده‌کان ده‌چوو، دیسان هه‌لی دای، گوتی:

«ئو سفره و خاوه‌هه‌ برایانه‌مان که، لیره‌وه تا ده‌ریای بناری قه‌ره‌بوروون درێژ بووه‌ته‌وه، بۆیه به‌هه‌نجیری وه‌ک هه‌نگوین و گوله‌گه‌نمی وا سه‌رگران و زه‌یتوونی وا چه‌وری ئه‌مسال رازاوه‌ته‌وه چونکه به‌خوینی دزه سه‌لته سورمه‌داره‌کانمان ئاو دا.»

مژده‌که که‌وره بوو. پیره‌که‌م هه‌لی دای گوتی:

«که‌واتا، با زوو بگه‌پینه‌وه، خه‌به‌ره‌که به‌به‌رده‌ین راگه‌ینین.»

ئاناستاسی رۆمی که‌شتیه‌وانی‌شمان به‌گه‌ل خۆ خست و هه‌ره‌که له‌خاکی برایانه‌ی ئو وه‌ده‌ر که‌وتین، که‌وتینه‌ ناو تاریکایی کورانی عوسمانه‌وه.

به‌ده‌رده‌ینمان له‌ئیزنیک، له‌که‌ناری گۆل دیته‌وه. سه‌به‌ینی بوو. هه‌وا نماوی و خه‌مناک بوو.

به‌ده‌رده‌ین گوتی:

«نۆره‌ی ئیمه‌یه. با به‌ره‌و رۆم ئیلی^(٢١) بپه‌رینه‌وه.»

هه‌ر شه‌وی له‌ئیزنیک وه‌ده‌ر که‌وتین. سواریمان وه‌دوو که‌وتبوون. تاریکی نێوان ئیمه و سواریه‌کان بوو بوو به‌شووره‌ بۆمان. له‌پشت ئه‌م شووره‌یه‌وه زرمه‌ی ئالمان به‌رگوتی ده‌که‌وت. به‌له‌ده‌که‌م له‌پیشه‌وه ده‌رۆشت. ئه‌سه‌په‌که‌ی به‌ده‌رده‌ین له‌نێوان ئه‌سه‌په‌ سورخنی من و ئه‌سه‌په‌که‌ی ئاناستاسدا بوو، ئیمه سی دایک بووین، به‌ده‌رده‌ین جگه‌رگۆشه‌مان. له‌ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کو گه‌زن و وه‌یه‌کی پێ بگا، هه‌ناومان ده‌له‌رزی. ئیمه سی منداڵ بووین، به‌ده‌رده‌ین باوکمان. زرمه‌ی ئال له‌پشت شووره‌ی تاریکاییه‌وه هه‌رچه‌ند نزیک ده‌بووه‌وه

(٢١) رۆم ئیلی: سه‌ره‌به‌ری ولاتی بالکان که سه‌ر به‌ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانلییان بوو.

هيندهى دىكه له به درهدين نزيك ده بوينه وه و پتوهى دهنوساين .
به رۆژ خويمان دهشارده وه و به شهو ريمان دهکرد، برۆ برۆ تا گهيشتینه
ئەسفەنديار، لەوتوه سواری گەمیهیهک بووین .

شەوئىكىيان لە دەريايەكدا تەنيا ئەستىرەكان و
بايەوانداریك هەبوو.

شەوئىكىيان لە دەريايەكدا بايەوانداریك و تەنيا
ئەستىرەكان.

ئەستىرە لە ژمارە نەدەهاتن.

بايەواندارەكان كۆژابوونەوه

ئاو لێل و شێلوو و

تا چاو هەتەرکا راست و پەوان.

ئاناستاسە سوورفل و بەكرى دورگەيى

لە هەلمەتى سەول لێدانا بوون.

من و قوچ سالح لە پێشەوه بووين.

بەدرەدين

پەنجەكانى لە ئێو پێنیدا،

گوێى بۆ شلپ و هۆرى سەولان هەلخستبوو.

من گوتم:

– ئەرێ بەدرەدين!

لە ئەستىرە بەولاولە هێچى تر

نابینین به سەر بایه وانداره چاو خه والووه کانه وه.

له هیچ کوپوه سرته نایه.

گرم و هوڤری دهريامان

نایه ته گوئ.

ته نیا ئاوکی تاریکی به سته زمان،

ته نیا پرخی خهوی.

پیری ږدین دريژ

دایه پیکه نین،

گوئی:

– تۆ مه روانه کپی ههوا

دهریا دهنوی دهنوی له پریکا به خه بهر دی.

شهویکیان له دهریا به کدا ته نیا ئه سته رهکان و

بایه وانداریک هه بوو.

شهویکیان بایه وانداریک به دهریای رهشدا تی په پری

بو دهلی ئۆرمان^(۲۲) دهچوو،

بو دهریای دار و درهخت...

(۲۲) دهلی ئۆرمان: دارستانه شیتته، لیریکه له بولغارستان.

لەم لیڤه که دەلی ئۆرمانه وەستاوین،
 لە دەریای دار و درەخت خێوەتمان هەڵ دا .
 «بە زمانی دل دەمانگوت دیاره بۆچی هاتووین دیاره» .
 لە هەر لقێکەوه بۆ گوندیک شەهینیکمان هەڵ دا .
 هەر شەهینیک سەت شیرێ دوای خۆی خستبوو، هاتبوو .

گوندی مەزرای بەگ، شاگرد بازاڕیان سووتاندبوو،
 خەلکی، کۆت و زنجیریان پچراندبوو، هەموو هاتبوون،
 هەرچی سەر بەئیمەیی خەلکی پۆم ئیلی بوون، سەرلەبەر،
 دەستە دەستە پزابوونە دەریای دار و درەختەوه،
 هاتبوون...

پۆژی حەشر بوو

تەپ و وشک لێک جیا نەدەکرایهوه
 گۆشت، مرق، پمب و تیر و شیر، گەلا، پیست،
 پەگ و پێشەیی میڤشه،

تیک چرزابوون .

نە دنیای وا دیترابوو،

نە گرم و ھۆپى وا بىستراپوو،
لەوھتى دەلى ئۆرمان ھار بوويوو...

ئانساستاسمان لە دەلی ئۆرمان، لە ھۆردوگای بەدرەدین بەجی ھیش و لەگەڵ رتەرهکەمدا بۆ گەلی بۆلۆ (۲۳) چووین. پێش ئێمە ھیی دیکەش بە مەلەوانی لە دەریا پەریبونەو. بە زۆری لە سەرینیی پیلانیکەو. ئێمەش بە مەلەوانی لە دەریا پەرینەو ئەو بەر. بە لام ئەو شتە ئێمە وەکو ماسییەک تاو کردبوو ئارەزووی دیتنی روخساری ئافرەتی نەبوو لەبەر شەوقی مانگەشەو، بگرە ئەمجارە کاری خەبەرێک بوو کە دەبوو بە پێگای ئیزمیردا، لە شێخەو بە مستەفای راگەییەن لە قەرەبوروون.

کاتی گەیشتینە کاروانسەرایەکی نزیک ئیزمیر بیستمانەو کە بایزید پاشا دەستی کۆرە دوازدە سالانەکە پاتشای گرتوو و لەشکری ئەندۆلی خێ کردووەتەو.

لە ئیزمیر زۆر گیر نەبووین. لە شار دەرچووین ملی پێگای ئایدنمان گرت، لە ئێو باخێکدا، لە ژێر دارگوێژێکدا، نواریمان چوار چەلەبی شووتییان بۆ ساردیوون، خستووێتە سارداویکەو، قسە دەکەن، دەحەسێنەو. ھەریەکە جۆرە بەرگیکیان لەبەردا بوو. سیانیان میژەرەسەر بوون، یەکیکیان فێست لەسەر بوو. سلاویان کرد، سلاومان دانەو. تومەز یەکی لە میژەرەسەرەکان نەشریە. دەلی: «سولتان محەمەد، بایزید پاشا دەنێرێتە سەر بوێرکلیجە. بوێرکلیجە خەلک بۆ مەزەبی ئیباھیەت بانگ دەکا.

(۲۳) گەلی بۆلۆ: شارۆکەیکە لە نزیک ئەنگەلی دەرەنیلەو.

میزه ره به سه‌ری دووه میان شوکرو لای کوری شه‌ها به‌دین ده‌بی. ده‌لی:

– ئه‌م سو‌فیه زۆر که‌سی تی وروو کاوه. ئه‌مانیش به‌دیار که‌وتن، چن، کردار و ره‌فتاریان به‌پچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌تی محمه‌دییه. سی‌یه‌م میزه ره به سه‌ریان عاشق پاشا زاده‌یه ده‌بی، ده‌لی:

– پرسیار: ئه‌ری به‌راست ئه‌گه‌ر بویر کلیجه له‌توپه‌ت کرا، به‌ئیمان‌ه‌وه ده‌مری، به‌بی ئیمان ده‌مری؟

– وه‌لام: خوا یۆ خۆی ده‌زان، چون ئیمه له‌ حالێ مردنی ئه‌و بی ئاگاین... چه‌له‌بییه له‌ سه‌ره‌که‌یان مامۆستای میژووی که‌لام ده‌بی له‌ کولییه‌ی ئیلاهیات، سه‌یرکی کردین، چاوی لی داگرتین و بی ئه‌وه‌ی هیچ بلێ، فیلبازانه، بزه‌ی هاتی.

ئیمه‌ش ئه‌سپانمان وه‌به‌ر مامزان دا و دامان قلاشت. ئه‌وانه‌ی له‌ نێو باخیکدا، له‌ ژێر دارگوێژیکدا شووتییان هاویشتبوووه سارداوه‌وه و به‌ده‌م حه‌سانه‌وه‌وه قسه‌یان ده‌کرد، له‌ پشت تۆزی ناله‌کانمانه‌وه به‌جی هیش و که‌شینه‌ نایدن، قه‌ره‌بووون. خۆمان که‌یانه‌ بویر کلیجه.

گه‌رمایه .

گه‌رمایه ،

گه‌رما کیردیکى مه‌ودا کولى ده‌ستوو خویناوییه .

گه‌رمایه .

گه‌رمایه

هه‌ور و هه‌لا توند و پر بوون .

هه‌ور و هه‌لا به‌تال دهبن

به‌تال دهبن .

به‌بى بزاوت

له ره‌مه‌زانه‌وه پوانى

هه‌ردوو چاوى وهک دوو خه‌رتهل له‌و پیده‌شته نیشه‌ته‌وه .

له‌و جی‌گایه‌ی که ئا‌فره‌تى هه‌ره نه‌رم و هه‌ره سه‌سه‌خت

هه‌ره پژد و هه‌ره چاو‌تیر

هه‌ره دل‌دار

هه‌ره گه‌وره و هه‌ره به‌ده‌و :

خاکه

له هه‌ر کوئى بى ده‌زى

دهزئ،

گه رمایه.

له چیاکانی قه ره بور و نه وه روانییه

ئاسۆی پاومانی ئهم خاکه

هه ردوو برۆی ویک هیناوه

ئوهی دههات میر مراد بوو

ئوهی ملی ساوای له دهشت و دهر

وهک گولاله هه لده کیشا

که وتبووه نوای زیریک و هوپری پرووت و قووت

سوتمانیکێ پینچ جوقة دار له و به ره

دههات و بهری ئاسمانی ته نیبوو

فه رمانی هوما یوون بق میر مراد دهر کرابوو

به ره و ئایدن به پری که وئ

هه لکاته سه ر جیگری به دره دین، مسته فای زه ندیق.

گه رمایه.

جیگره که ی به دره دین، مسته فای زه ندیق روانی

مسته فای گوندی روانی،

بی سام و ترس

بی توو ره بوون

بی پیکه نین

راسته و راست و زیت زیت روانی.

ئهو روانی.

ئافره تی هه ره نه رم و هه ره سه سه خت

هه‌ره‌ پژد و هه‌ره‌ چاوتیتر

هه‌ره‌ دلدار

هه‌ره‌ گه‌وره‌ و هه‌ره‌ به‌ده‌و:

خاکه

له‌ پریکا ده‌زی

ده‌زی.

ئه‌و پوانی.

ئازاکانی به‌دره‌دین له‌ په‌وه‌زانه‌وه‌ پوانییانه‌ ئاسۆ،

ئه‌م خاکه‌ ئاکامی له‌ گه‌ل بالی بالداریکی فه‌رمانداری مه‌رگا

به‌ره‌به‌ره‌ نزیک ده‌بووه‌وه‌.

هه‌رچی ئه‌وانه‌ی له‌ په‌وه‌زانه‌وه‌ ده‌یان‌پوانی

ئه‌م خاکه‌ به‌ په‌ز و هه‌نجیر و هه‌ناره‌،

که‌ کولکیان له‌ هه‌نگوین زه‌ردتر بوو،

به‌ خۆ و په‌زی شیر له‌ هه‌نگوین شیرینتریانه‌وه‌

به‌ ئه‌سپی ناوکیل زراو و بژ و یال شیرانه‌یانه‌وه‌.

بی شووره‌ و وارش، به‌بی که‌وشه‌ن

وه‌کو خوانی برایه‌ک هه‌لیان دابووه‌وه‌.

گه‌رمایه‌.

پوانی.

بویریانی به‌دره‌دین روانییانه‌ ئاسۆ...

ئافه‌رتی هه‌ره‌ نه‌رم و هه‌ره‌ سه‌رسه‌خت

هه‌ره‌ پژد و هه‌ره‌ چاوتیتر

هه ره دلدار
هه ره گه وره و هه ره به دهو
خا که
له پریکا دهزی
دهزی.

گه رما بوو.
هه ور و هه لا پری بوون
هاکا له پری یه کهم دلۆپ
وهک قسیکی شیرین و خوش
که و ته زهوی
هاکا -

- له پری
وهک له په وهزان هه لوهزی
وهک له ئه سمانان بباری
وهک له زهویوزارا - برۆی
وهک هه ره دوا ئاسه واری که ئه م زهوییه بیبه خشی.

ئازاکانی شیخ به دره دین له له شکری میر راپه رین
به کراسی بی ته قه لی هاودامانی سپییه وه
به سه ری پروت
به پی خاوسی و به شیرری پروت
شه پکی خهست و خۆل پرووی دا
گوندییه تورکه کانی ئایدن،

كهشتييه وانی پۆمیی ساقز
 جووله كه پیشه وهرهكان
 ده ههزار زهندیقی هاوړتی مستهفا لوریان بوونی
 وهك ده ههزار تهوړ له لیږی دژمن راچوون
 پیز پیز ئالا كهسك و سۆران
 مهتال زهړكوت، خود توجی زهره
 لهت لهت کران بهلام،
 زهردهپهړی، له نیو په هیلهی باراندا
 له ده ههزار ما دوو ههزار
 له ده ههزار ههشت هزاریان بهخشی...
 بۆ وهی هه موو بهیهك دهنگ لاوژان بیژن
 بهیهكهوه تۆران له ئاوان هه لێن
 پێكهوه ئاسن وهك نیگار بنهخشین
 بۆ ئهوهی چوونیهك زهویوزاران بکێلن
 بۆ ئهوهی بتوانن ههنجیری شیهلهدار بخۆن
 بۆ ئهوهی بتوانن
 بیژن:
 گۆنای یاری لی بترازی
 له گشت شتان
 له گشت شوینان
 گشت چوونیهکین.
 له ده ههزاران ههشت هزاریان پیشکیش کرد...
 بهزین.

زال بوو، خوښی مه وډای شیریان
 به کراسی بی ته قهلی سپی سړیه وه
 نهو زهوییه ی که برایانه کیلډرا
 وهک لاوژهی یهک دهنګ گوترا
 له نیو کوشک و ته لاره که ی نه درنده سمشیل کرا .
 نه مه ناکامی ناچار بی باری میژوو و کومه ل و ئابووری بوو
 وا شکایه وه!
 مهیلی، دهیزانم!
 نه وهی دته وی بیلی، سهری له بهر دادهنوینم.
 به لام چ له گه ل نه م دل ده که ی
 نهو، فر له زمانه نازانی
 نهو دهلی: «گهر د وونی پشت کووړ،
 هو هق چه رخی قه حبه» .
 یه که یه که
 له نانیکا
 شان و پشت ری ری به زهبری قامچی
 سهر و چاوشه لالی خوین
 به پی خاوسی به سهر دلما تی ده پرن،
 له ناوچه کانی ئایدنرا دین، ده رڼ به زیوانی قهره بوروون...

۱۰.

له تاریکاییدا وهستان
ئهو هه‌لی دایی، گوتی:
«له شاری ئه‌یاسلۆغ بازارپیان دانا،
یاران دیسان
دیسان ملی کتییان په‌ران!»

باران
بێ پشوو ده‌باری.
ئهو ان گوتیان:
«هیشتا بازارپ
دانه‌ندراوه
داده‌ندرئ.
ئهو بایه‌ی دئ
نه‌یخستوه
ده‌یخا.
هیشتا له ملی
نه‌دراوه

دهدرئ».

كه تاريكي په رده په رده نماوى بوو

به ديار كه وتم له و جياگايه وانى لى بوون

من تى هه لچووم، گوتم:

«دهرگای شاری ئه یاسلؤغ کوا؟

پیشانم ده با تى په ږم

قه لای هه په؟

بللى بیرم ښم.

با ج ده ستین؟

تاكو نه یدهم».

ئو جا ئه و تى هه لچوو، گوتم:

«دهرگای شاری ئه یاسلؤغ زور تهنگ و تووشه

هاتوچؤی پيدا ناکړی

قه لای هه په،

هه روا به سانایی نارمى

برؤ میړخاسی ئه سپ شى ئال

برؤ په ی کارى خوت برؤ!...»

گوتم: «دهچم و ډیمه دهرا،

گوتم: «دهسووتینم، دهرووخینم!»

گوتم: «باران لیلی کرده وه

به ره به یان سپیده ی دا

هه لى سه رږ

بانگی مسته فای

دەکرد

بېرۆ مېرخاسى ئەسپ شى ئال

بېرۆ پەي كارى خۆت بېرۆ...

گوتم: «ياران

دە، لىم گەرتىن

دە، لىم گەرتىن

ياران

توخوا، با، بىيىنم

با، بىيىنم

وا مەزانن

بەرگە ناگرم

مەزەن مەكەن

سووتانەكەم

تا بە خەلكى ھەموو دنيای رانەگەيىنم ناسووتىم.

ياران

مەلّين «ناشى»

لە خۆرايى مەلّين «ناشى»

خۆ ئەمە ھەرمى نىيە بەرنايىتەو

ھەرمى نىيە

برينداريش بى لە لكى بەرنايىتەو

ئەم دلە

ئەم دلە وەك كىشكە ناچى،

وەكو كىشكە

یاران
 دهزانم
 یاران
 دهزانم له کوټیه، دهزانم نهو حالۍ چپیه
 دهزانم
 چوو، ئیتر ناگه پټته وه
 دهزانم
 له که ژاوهۍ و شتر ټکدا
 به چوارم څخه یه کی خوښاویدا
 له ش پروت و قووت
 له هه ردو د هسټیه وه چوارم څخه کټشراوه
 یاران
 لټم گه پټن
 لټم گه پټن،
 یاران
 با بچم
 یه کی له په پره وانی به دره دین
 مسته فا بویر کلیجه
 ببینم...
 له ملی دوو هه زار دهری
 مسته فا و چوارم څخه کی،
 سهرې، بن تاو، بیور

هه موو شت ته یار

هه موو شت ته و او.

ژیرزین سورمه چنی سوور

ئاوزهنگی زیږ

ئه سپی شی بۆر

میږدمندالّی به سهر پشتییه وه

پاتشای ئه ماسیه، شازاده سولتان مراد،

به تهنیشتییه وه

نازانم له کام جوقه ی بهرم بایزید پاشا

سهر بې بیوری داوه شاندا

ملی پرووت له ت کرا وهک هه نار

وهک سیو له لکی سهوز بهربووه وه

یهک له دوا ی یهک بهربوونه وه.

ههر سه ری که بهربووه وه

مسته فا له چوارمیخه وه

سهیریکی کرد بو ئاخر جار

ههر سه ری که بهربووه وه

مووی نه بزووت:

ههر هینده ی گوت،

– فریا که وه بابا سولتان

له وه زیاتر هیچی نه گوت...

بايزيد پاشا دېته مانيسا. تۆرلاق كه مال لهوئى ده دۆزيتيه وه، ئه وئيش لهوئى هه لده واسى. ده ويلايهت ده پشكيتندرى، ئه وهى له نئيو ده برى له نئيو ده برى. ده ويلايهت تيمار له پيره وانى به گانى خونكار بهش ده كرى.

ئهميش له گه ل پتبه ره كه مدا له ده ويلايهت ئاوا بووين. قه ل و دالاش به سه ر سه رمانه وه ده سوورانه وه و ده يانقييراند و به نئيو دهره و دۆلان ده كه وتن و له لاشه و كه لاکى كۆريه زن و مندالى ساوا، كه هيشتا خوينيان وشك نه بوو بووه ده رووكان. دالاش له جياتى لاشه ي پياوى پير و لاو كه له و به رپۆژه كه وتبون، گۆشتى زن و منداليان پى خوشتر بوو و ئهمه ش نيشانه ي ئه وه بوو، كه زگيان چه ند تيروته سه ل بوو.

له رېگا تووشى به گه لۆزهنگه ره گانى خونكار بووين.

به گه گانى خونكار، كه وهك باى باخىكى سيس هه لاتوو به هه زار حال خۆى به كيش بكا و به سه ر زه وييه كى له توپه تىكرادا رته بى، به جوقه و تيلتاوسى رهنكاو رهنك و ده هۆل و چهنگ و چه نه وه گه رانه وه بۆ تيماره گانيان و دامه زران، ئيمه ده ويلايه تمان به جى هيشتبوو و گه لى بۆللو له ويه ره وه به ديار كه وت.

به رتبه ره كه م گوت:

— بريستم لى براوه، ناتوانم به مه له وانى له ده ريا به پره مه وه.

قه ياخىكيان پهيدا كرد.

دەریا شەپۆلاری بوو. روانیمە قەیاخەوانەکە، کۆتۆمەت وەک ئەو وێنەپە دەچوو، کە لە بەرگی ناوەوەی کتێبیکی ئەلمانیم دەریناوو و بە ژوورسەرملەوهم هەلواسیبوو. سمیلە ئەستوورەکەیی وەک ئەبەنۆس رەش، ردینی پان و سپی بوو. لەوەتی هەم هیی وا پرووخۆش و دەم و پل و پاراوم نەدیوه.

گەیشتبووینە ناوەندی گەلییەکە. دەریا بێ وچان دەشکا و ئاو بەناو بایەکی رەنگ قورقوشماویدا لە ژێر قەیاخەکەمانەوه ریتی دەکرد و دادەشکا، قەیاخەوانەکەمان، کە لە وێنەکەیی ژوورسەرم دەچوو، گوتی:

— ئازاد و دیل، ئازاوەگیر و بە پێرۆ، دەرەبەگ و کۆیلەیی زەوی، وەستا و شاگرد، ئەوانەیی بەوشەییەک دایان دەپزانن و دادەپزان لە هاودژییەکی هەتاھەتایییەوه دەگژیە کرا چوون و هەندێ لە بنەوه و هەندێ بە ئاشکرا خەباتیکیان بێ لی بران بەرپا کرد.

هەرکه پیمان هاویشته خاکی رۆم ئیلی بیستمانه وه سولتان محمه د چله بی
دوایی به گه مارۆدانی قه لاکه ی سالۆنیک هینابوو و چووبوو سه رهن. بۆ ئه وه ی
تۆزئ زووتر بگهینه دهلی ئۆرمان شه و رۆژمان لیک دا و پویشتین.

شه ویکیان له پهنا ریگا که دا دانیشتبووین پشوومان دها، له وه به ره وه سی
سوارمان دیت له دهلی ئۆرمانه وه ده هاتن، به بهرده مماندا به پرتاو بۆ شاری
سه رهن دایان کیشا. یه کی له سواره کان شتیکی وه ک خورجینی به ته رکه وه
بوو، وه ک تارمایی مرقۆ ده چوو. مووی سه رم ره پ بوون. به ریبه ره که م گوت:

من به دهنگی ئەم نالانە ئاشنام

ئەم ئەسپە رهش ره شه ئاره ق خویناوییه

که له م ریگا تاریکه وه به چوار نال ده رۆن

هه روا دیلی ده ست به سته یه به ته رکیانه وه و ده رۆن

من به دهنگی ئەم نالانە ئاشنام

ئەمان

سبه ینانی

وه ک لاوژیه کی دۆست له خێوته کانمان لایان دا

نانمان له گه لدا به ش کردن

ئای که هه وا خۆش بوو

ئای دَل چەند بە هیوا خۆش بوو
گومان،
سەردارە دۆستەکه مان لە خەوی شیریندا بوو...

من بە دەنگی ئەم نالانە ئاشنام.

ئەوان

شەوێکیان

لە خێوەتەکانمانەو بە پرتاو دوور کەوتنەو
ئۆبەدارەکیان لە پشتهو بەر خەنجەر دابووین
بەتەریکانەو
هەرە بەرخەکه مان
لە پشتهو بەل بەست کرابوو.

من بە دەنگی ئەم نالانە ئاشنام

ئەمانە دەلی ئۆرمانیش دەیانناسی...

جا بە راستی زۆری نەبرد، زانیمان دەلی ئۆرمانیش بە دەنگی ئەم نالانە
ئاشنا بوو. چونکە هەر پیمان هاوێشتبوو جەنگەلستانەکەو، بایزید پاشا بە
را و تەگبیرە بەرێ و شوێنەکانی پیاوی بە جەنگەلستانەکەو وەرکردبوو و
خزابوونە ناو بنگەکانەو پێیان هاوێشتبوو پۆستنیشینییەکە ی بە درەدینەو
و شەوێکیان شیخمانیان لە نێو چادرەکە ی، لە خەودا وەگیر کەوتبوو و
بردبوویان. تومەز ئەو سێ سوارە ی لە رێگا تووشمان هاتن، باب ئاغای
شەرفروشان ی میژوی عوسمانلی بوون و دیلەکە ی تەریکیان شیخ
بە درەدین بوو.

پڙم ئیلی، سهره ز و
 ته رکیبیکى ئیزافیی کون:
 حوزووری هوما یوون
 له گورپی
 وهک شیریکى له زهوى چه قیو، پیک و پاست
 پیره میترده کهى له مه پ خومان
 خونکار به رانبه رى
 لنگیان روانی

خونکار ویستی:
 پیش نه وهى ئەم کوفره موجه سسه مه یخ بدری
 پیش نه وهى دوا قسه به پهت بدری
 با هه ندیکیش شهرع هونه ر بنوینی
 به داب و دستوور کاره که هه ل کری
 حازر مه جلیس
 مه ولانا هه یده ریان پی ده گوت
 تازه له ولاتی عه جه مپا ته شریفی هی نابوو

پیاوځکی دانشمندی گه وره
رډینی خه ناوایی بۆ سروشی خواایی نه وی کرد
گوټی: «ئمه مالی هرامه به لام،
خوینی هه لاله».
کاری هه ل کرد...

ئاو له به دره دین دراوه
گوټرا: «خوشت قسه یی بکه».
گوټرا: «هه سیوی بی خواییت بده».
به دره دین
له که مه رانه وه روانییه ده ری
دهره وه خوړه که ی خوش بوو
لک و پوپی دارځکی له هه وشه رواو
مه پم په ئاوی خوړ سواو
به دره دین بزه ی هاتی.
قوولایی چاوی بریقاوه
گوټی: مادامی ئه م جاره به زین
هه رچی بکه یین، بلتین زیاده.
نیتر به تانیدا ناروم
مادام فه توا بۆ ئیمه یه بیده ن با مؤځکی پیا نین...

باران پرووشه دهکا،
 به ترسه وه
 به دهنگی نزم
 وهک چرپه ی خه یانه تکاری.

باران پرووشه دهکا،
 وهک ترپه ی پی سی و پرووتی له ئاین وهرگه پ او
 به سه ر خاکی ته پ و تاریکدا پابکا.

باران پرووشه دهکا،
 له بازاری پیشه وهرانی سه ره ز
 به رانبه ری دووکانی مزگه ری
 به دره دینم به داره وه هه لواسراوه.

باران پرووشه دهکا،
 شه وگار دره نگه و بی ستیر
 به لقی داری بی وه لگی ته پ بوو له به ر باران
 گوشتی پرووت و قووتی شیخمه

شۆپ بۈۋەتەۋە ،

باران پرووشە دەكا ،

بازاری سەرەز لال و بى زوان ،

بازاری سەرەز كوئىر .

هەوا پى لە خەمى بى زوانى و نەبىن كۆيرەۋە بى

بازاری سەرەز دەموچاۋى بە دەستى پۆشيوە .

باران پرووشە دەكا .

کراسه‌که‌ی شه‌فیک تۆرنه‌چی

باران پرووشه‌ی ده‌کرد. له‌ دهره‌وه، له‌ پشت شیشه‌کانه‌وه، له‌ سه‌رووی ئاسۆ به‌هه‌ور و هه‌لاکه‌ی سه‌ر ده‌ریاوه، سپیده‌ی به‌یان به‌دیار که‌وتبوو، ئه‌و پۆژه‌م زۆر چاک له‌ بیره. له‌ پێشا، هه‌ستم کرد ده‌ستی به‌سه‌ر شانمه‌وه‌یه. که‌ ئاویم دایه‌وه، شه‌فیک تۆرنه‌چی بوو. چاوه‌ زیت و گه‌شه‌ ره‌شه‌کانی له‌ چاویم بری‌بوو، گو‌تی:

– وا دیاره‌ ئه‌م شه‌و باش نه‌نووستووی؟

ئیدی ده‌نگی زه‌ی کۆت و زنجیری ئه‌شقی و ڕیگران له‌ قاوشی سه‌ره‌وه ده‌ده‌هات. دنیا ته‌واو روون بووبوووه. وا دیاربوو له‌ پرخه‌ی خه‌ودا بوون. فیتووی پاسه‌وانان، ئیدی به‌و چاشته‌انه‌ مانای له‌ده‌ست دا‌بوو، ره‌نگی ده‌سپایه‌وه و تیژی و زه‌قیی خه‌ته‌کانی، که‌ له‌ تاریکاییدا نه‌بی به‌دیار ناکه‌وئ، نه‌رم و خاو بووبوووه.

ده‌رگای قاوشه‌که‌ له‌ دهره‌وه کرایه‌وه. کورگه‌ل، یه‌که‌یه‌که، به‌خه‌به‌ره‌اتن. شه‌فیک ده‌پرسی:

– ئه‌وه‌ چیه، حا‌لت زۆر شپ و شپ‌پۆه؟

منیش به‌سه‌ره‌اتی شه‌وئ بۆ شه‌فیک ده‌گێرمه‌وه.

– به‌چاوی خۆم دیت. ها‌ته‌ به‌ر ئه‌م په‌نجه‌ره‌یه. کراسی‌کی سپیی بۆ ته‌قه‌ل و دروومانی له‌به‌ردا بوو. ده‌ستی گرتم. شان به‌شانی، راست‌تر بۆی، به‌ ڕێبه‌رایه‌تی ئه‌و سه‌فه‌ریکم کرد...

شەفېق تۆرنەچى پى دەكەنى. پەنجەرەكەم پىشان دەدا، دەلى:

– تۆ ئەم سەفەرەت نەك لەگەل مريدەكەى مستەفا، لەگەل كراسەكەى مندا
 كىردووه. بىروانە، دوینى شەوئى ھەلم واسى. ھىشتا ھەر بە پەنجەرەكەوھە...
 منىش پى دەكەنم. كراسەكەى شەفېق تۆرنەچى، كە لە بزاوتەكەى
 بەدرەدىنى كورى قازى سىمانەدا، پىبەرايەتتى دەكرىم لەسەر شىشەكان
 ھەلدەكرىم. شەفېق كراسەكەى لەبەردەكا. ھاوړىيانى قاوشەكە ھەموو،
 ئاگايان لە (سەفەر)ەكەمە. ئەحمەد دەلى:

– جا ئەو ە بنووسە. (داستانىكى بەدرەدىن)مان دەوئى. منىش چىرۆكىكت
 بۆ دەگىرپەو، دەىخەپە دواى كىتەپەكەو... جا، وا چىرۆكەكەى ئەحمەد
 دەخەمە دواى كىتەپەكەو.

چپرۆکه که ی ئهممه

به له شهري بالقان بوو. نو سالان بووم. له گهڵ باپيرمدا، له رۆم ئيلي، له مالى گونديهك بووين به ميوان. گونديهكه چاوشينيكي ردين خورمايي بوو. ترخينه ي پر له بيهري سووري زorman في كرد. زستانه. زستانكه له زستانه وشكه وهك كيردى تيژ له هساندراوهكان.

ناوي گوندهكه م له بير نه ماوه. تهنيا ئهوه نه بى، ئهوه جەندرمه يه ي تا سه ر پيگا كه به گه لمان كهوت، دهگوت، ئهم گونديان هه ره سه ره پۆ و هه ره باج نه در و هه ره سه ر شه قى ئهم ناوه ن.

به لاي جهندرمه كه وه، ئه مانه نه موسلمان بوون، نه گاور بوون، نه قزلباش بوون. به لام نهك قزلباشي ته واو يش.

ئيس تاش له بيرمه كه چووينه ناو گوندهكه وه. رۆژ له ئاوا بووندا بوو. پيگاو بان به ستبووى. له پيگا، شخه ي سه ر گولاو، وهك شووشه ي به بريق و باق سوور ده چوونه وه. هه ر له به را يي شووره ي گونده وه، كه خهريك بوو له گه ل تاريكا ييدا تيكه ل ده بوو سه گي كمان به پيره وه هات. به لام چۆن سه گى، زل و زه لام، له ناو تاريكا ييه كه دا له خۆي گه وهره تر ديار بوو. دهحه پى. گوتم «ئه وه چيه؟» سه رم له پشت ئاره وانه چيه كه وه برد، قه مچي ئاره وانه چيه كه به مه چه كيه وه بهر ده موچاوم كه وت و بهرز بووه وه، وهك فيشكه ي مار، شريخه به كي باريكي لي وه هات، بهر ته پلى سه ري سه گه كه كه وت. هه ر ئه وده مى، دهنگيكي گرم بهرگو ي كه وت:

– هۆ، پېت وایه، ئهوهی لئی ددهی گوندیه و خۆشت قایمقامی؟ باپیرم له ئارواوه که هاته خوار، به خاوهنه دنگ گره کهی سه که کی گوت «مه رحه با» قسه یان کرد. له پاشان خاوهنه چاوشینه ردین خورماییه کهی سه که که بوو به خانه خویمان.

زۆرم قسهی سه رده می مندالی له بیر ماون. مانای زۆریانم، که به ره به ره گه و ره بووم، دهرک کرد. سه رم له هیندیکیان سوړما، به بریکیان پی که نیم، به هیندیکیان توو ره بووم. به لام هیچ قسه یی، له وانی به مندالی له گه و ره م بیستوون، هیندهی قسه ی ئه و شه وهی، له گوندیه چاوشینه که و باپیرم بیست، به درژاییی ژیانم کاری تی نه کردووم. باپیرم دنگی زۆر نه رم و ماقوول و چه له بیانه بوو. هه رچی دنگی ئه وی دیکه یان بوو گر و توو ره و خرسن بوو و به پروا و شایی به خۆبوونه وه قسه ی ده کرد.

دنگه گره که ی ئه و ده یگوت:

«به خواستی خونکار و فه توای مه ولانا حه یده ری ئی رانی، لاشه ی به رده یین، له سه ره ز، له ناو بازا، پرووت و قووت، به داریکی بی گه لاوه هه لواسرابوو، له سه ره خۆ به چه پ و راستدا جۆلانه ی ده کرد. شه و بوو، له سه ر سیله ی بازا ره وه، سی زه لام به دیار که وتن. یه کتکیان ئه سپیکی بو ری یه ده کی پی بوو. ئه سپیکی بی زین. هاتنه ژیر ئه و داره به رده دینی پتوه هه لواسرابوو. ئه وه ی لای چه په وه یان سۆله که ی دا که ند. به داره که دا هه لگه را، دهستی له بن ردینه درژه سپیه که ی به رده دینه وه برد، خه ریک بوو گرئی گوریسه ته ره سابووناویه وه ک مار، به مله باریکه که یه وه شه ته کدراوه که ی ده بری. مه و دای کتیرد له گوریس ترازا، یه کسه ر به ر مله بستی درژبووه وه که ی لاشه که که وت. خوینی لی نه هات. کو ره ره نگی زه رد هه لگه را. له پاشان، دانه وییه وه، برینه که ی ماچ کرد، راست بووه وه. کتیره که ی توو ره هه لدا، دیسان تی هه لچوووه، گرئی له نیوه پتر براوه که ی، به دهستی کرده وه، باوکی جهرگۆشه یه کی له خه و راچووی باوهشی، چۆن له هامپزی دایکی ده کا، ئه ویش لاشه که ی به رده دینی به و چه شنه به باوهشی ئه وانی خوار پی سپارد.

ئەوانىش لاشەى پرووتيان لەسەر ئەسپى پرووت دانا، ئەوھى وەسەر دار
 كەوتبوو ھاتە خوار، لە ھەمووان لاوتر ئەو بوو سەرى ئەسپە پرووتە
 يەدەگەكەى بە لاشەى پرووتەو، راكیشا، ھات بۆ گوندەكەى ئیمە. لاشەكەى
 لەو سەر يالە، لە بن دارە ڕەشەكە ناشت، دواى سوارەكانى خونكار
 گوندەكەيان پشكنى ھەركە سوارەكان ڕۆشتن، لاوھەكە لاشەكەى لە بن دارە
 ڕەشەكە دەرتنا، گوتى نەوھەكا سوارەكان جارىكى دىكە بگەپنەو، لاشەكە
 بدۆزنەو، بردى، ئىدى نەگەراپەو.

باپىرم دەپرسى:

– جا تۆ لە روودانى ئەمە، بەو چەشنە دۇنيای؟

– بىگومان، ئەمە باپىرم، باوكى دايكم بۆى گىرامەو. ئەویش باپىرى بۆى
 گىراوھتەو. ئەویش باپىرى باپىرى بۆى گىراوھتەو. ئىدى پشناوېشت ھەروا
 دەروا...

جگە لە ئیمە، ھەشت نۆ دە گوندیى لە ژوورى بەدەورى ئالغەى ڕووناكیە
 بەلەكەكەو، كە ئاگردانەكەى بەرھنگى سوور ڕەنگ كردبوو، دانىشتبوون،
 ناوبەناو يەك دووانىكيان دەبزوون، دەستيان، يا لایەكى دەموچاويان، يا
 لاشانىكيان بەر ئالغە ڕووناكیەكە دەكەوئ، سوور دەبئ.

گویم لە دەنگى ڕدین خورمايىيەكەيانە:

– ئەو ديسان دەگەپتەو. پرووت و قووت بەدارەو ھەلواسراو، پرووت و
 قووت دەگەپتەو.

باپىرم پى دەكەنئ، دەلئ:

– ئەم بىر و ڕوايەى ئیو لە بىر و ڕواى مەسیحیەكان دەچئ. ئەوانىش
 دەلئ عيسا پتغەمبەر دووبارە دەگەپتەو سەر دنیا. نەك ھەر ئەوان،
 موسلمانى وا ھەن، ئەوانىش بىر و ڕوايان واىە كە عيسا پتغەمبەر، ڕۆژئ
 دئ، لە شامى شەریف بەديار دەكەوئ.

ئەو، يەكسەر وەلامى قسەكانى باپىرم ناداتەو. بەدەست و پەنجە

ئەستوورەكانى چۆكى دەگرئ، خۆى كۆ دەكاتەو. وا بە تەواوى لەشى
كەوتووئە ناو ئالفە پروناكییەكەو. لەلاپا چاوم لەدەموچاویەتى. كەپوویەكى
گەورە و رێك و راستى ھەيە. وەك لە گژ مرق راجى واى قسە دەكرد:

– دەلێن، عيسا پىغەمبەر بە گوشت و ھېسك و پرووسك و رېنەكەى
خۆيەو زىندوو دەبیتەو. بەلام بەدرەدینى ئیمە بى ھېسك و پرووسك و بى
ردين و بى سمیل، وەك نیگای چاوان، وەك قسەى زمانان، وەك ھەناسەى
سینگان زىندوو دەبیتەو. دەلى ئەمە دەزانم... ئیمە بەندەى بەدرەدین. كە
دەلێن بەدرەدین زىندوو دەبیتەو، مەبەستمان ئەوێە كە قسە و نیگا و
ھەناسەكەى لە ناو ئیمەدا زىندوو دەبیتەو.

بێدەنگ بوو. لە شوێنەكەى خۆى ھىورییەو. جا باپیرم بە زىندوو بوونەو
بەدرەدین برۆای ھینا یا نەھینا، ئەو نازانم. بەلام من خۆم لە تەمەنى نۆ
سالیما برۆام بەمە ھینا. ئیستاش وا تەمەنم سى و ئەوئەندە سالیە ھەر
برۆام وایە.

نەخشەکانی ناو ئەم کتێبە بەپەڕی ھونەرماندە کورد عابدین
دینۆ دروست کراون و لە چاپە تورکییە کەسێ سەرچەمی
بەرھەمی شاعیر وەرگیراون، کە لە بولغاریا لە چاپ دراوە.